

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **JUDr. L. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4 – Nusle, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2020, čj. OSZ-49366-89/M-Ří-2020, ze dne 31. 12. 2019, čj. OSZ-49366-85/D-Kč-2019, ze dne 4. 1. 2001, čj. OSZ-49366-20/VD-Sp-2001, a ze dne 30. 5. 2001, čj. OSZ-49366-26/VD-Zo-2001, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 3. 2022, čj. 2 Ad 28/2020-92,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (stěžovatel) napadl u Městského soudu v Praze rozhodnutí žalovaného o zániku výsluhového příspěvku (rozhodnutí ze dne 4. 1. 2001), přiznání starobního důchodu (rozhodnutí ze dne 30. 5. 2001), zvýšení starobního důchodu a jeho výplatě (rozhodnutí ze dne 31. 12. 2019) a souběhu výplaty vdoveckého a starobního důchodu (rozhodnutí ze dne 15. 7. 2020). Městský soud žalobu zamítl ve vztahu k rozhodnutí ze dne 15. 7. 2020, ve vztahu k ostatním rozhodnutím žalobu odmítl (pro překážku věci rozhodnuté a pro nepřipustnost z důvodu nevyčerpání řádných opravných prostředků).

[2] Kasační stížností stěžovatel napadl všechny výroky rozsudku městského soudu. Stěžejní námitky směřují jednak proti souběhu nároku na výsluhový příspěvek a na starobní důchod, jednak proti příslušnosti žalovaného rozhodnout ve věcech sociálního zabezpečení.

[3] Ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, se NSS zabývá též otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.), typicky není dosud vyřešena judikaturou NSS. Není-li dána přijatelnost, NSS kasační stížnost odmítne pro nepřijatelnost (usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS, a ze dne 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS, body 11-12).

[4] Stěžovatel žádné důvody přijatelnosti kasační stížnosti neuvádí. Ani NSS tu nevidí žádnou právní otázku, která není řešena dosavadní judikaturou. Kasační stížnost je proto nepřijatelná.

[5] NSS předesílá, že související věc stěžovatele již odmítl pro nepřijatelnost usnesením ze dne 11. 5. 2022, čj. 1 Ads 366/2021-78. Stěžovatel v nynější kasační stížnosti uvádí podobné námitky jako v předchozí (neúspěšné) kasační stížnosti. NSS proto na závěry prvního senátu ve stručnosti odkazuje a dále uvádí následující.

[6] Stěžovatel podal obsáhlou kasační stížnost, kterou ještě doplňoval. Mnoha slovy v ní polemizuje s napadeným rozsudkem i závěry žalovaného. Samotná věc je však dle NSS v podstatě jednoduchá. Městský soud věcně posuzoval *jen zákonnost rozhodnutí o souběhu výplaty vdoveckého a starobního důchodu* (rozhodnutí ze dne 15. 7. 2020), žalobu ve zbytku odmítl. Stěžovatel nijak neargumentuje proti odmítnutí části žaloby městským soudem, neříká, proč byly dány podmínky její projednatelnosti.

[7] Stěžovatel nemá pravdu, že výše starobního důchodu měla být odvozena od výše výsluhového příspěvku. Nadto v kasační stížnosti volně směšuje důchod a výsluhový příspěvek. Již před více než dvaceti lety měl totiž stěžovatel volbu mezi výsluhovým příspěvkem a starobním důchodem. Na stěžovatelovu věc použitelný § 118 odst. 2 zákona č. 186/1992 Sb., o služebním poměru příslušníků Policie České republiky, řešil souběh nároků na výsluhový příspěvek a na starobní důchod a dal oprávněnému právo volby mezi těmito dávkami. Stěžovatel tuto volbu učinil, když podal žádost o *starobní důchod*. Proto následně jeho nárok na výsluhový příspěvek zanikl (detailně bod 53 napadeného rozsudku, srov. též rozsudky NSS ze dne 17. 8. 2006, čj. 3 As 14/2006-115, č. 1475/2008 Sb. NSS, nebo ze dne 27. 4. 2007, čj. 5 As 71/2006-86). Již jen proto nemůže být starobní důchod ovlivněn výší výsluhového příspěvku: výsluhový příspěvek nelze volně směšovat se starobním důchodem (blíže body 55 až 59 napadeného rozsudku, včetně citace další judikatury).

[8] Orgán sociálního zabezpečení žalovaného rozhodující v prvním stupni byl příslušný rozhodovat ve věcech sociálního zabezpečení, včetně důchodového pojištění. Městský soud se stěžovateli pokoušel vysvětlit, že již § 3 odst. 3 písm. d) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, jasně říká, že orgánem sociálního zabezpečení je též Ministerstvo vnitra (blíže argumentace v bodech 39 násl. napadeného rozsudku, shodně též cit. usnesení 1 Ads 366/2021, bod 18 a tam cit. judikatura).

[9] Rovněž k námitkám ohledně použitelnosti nařízení (ES) č. 883/04 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení, se již NSS opakovaně vyslovil a městský soud z této judikatury správně vyšel – stěžovatel totiž nikdy nebyl migrující osobou ve smyslu tohoto nařízení a tento případ se nijak netýká volného pohybu osob napříč EU (srov. např. rozsudek ze dne 29. 4. 2010, čj. 3 Ads 121/2009-116).

[10] NSS pak nevidí důvod reagovat na zbývající, svým obsahem spíše podpůrné a namnoze si odporující námitky obsáhlé kasační stížnosti.

[11] NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl (výrok I). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1, 2 a § 120 s. ř. s. Stěžovatel úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému pak náklady řízení nepřísluší – viz § 60 odst. 2 s. ř. s. (výrok II).

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. září 2022

Zdeněk Kühn
předseda senátu